

متن پرسش

با سلام. اینکه می گویند: تا یار که را خواهد و میلش به که باشد، واقعا در مورد خداوند صادق است؟ واقعا پشت پرده چیزهایی است که ما خبر نداریم؟ واقعا بعضی ها انتخاب می شوند؟ یا اینکه جناب حافظ می گوید: گر چه وصالش نه به کوشش دهند، هر قدر ای دل که توانی بکوش. استاد من واقعا در زندگی مشاهده می کنم بعضی ها یک چیزهایی دارند که بقیه ندارند یک جور خوبی ذاتی یک جور خاص بودن یک جور درک و فهم خیلی عمیق که وقتی دقت می کنی می بینی هیچ ربطی به اکتساب ندارد. انگار برگزیده هستند. شما اینچنین افرادی را دیده اید؟ بعضی ها هر چقدر زور می زنند و تلاش می کنند نمیشود که نمیشود، نمی توانند. شما قبول دارید؟ من همیشه احساس می کنم یک نظر خاصی با بعضی ها است یک عنایت ویژه که با هیچ فرمولی قابل پیش بینی نیست و فقط به فرد داده اند و انگار در گرفتن آن عنایت خوش شانس یا مجبور بوده است! شما قبول دارید؟ انسان به چهره بعضی ها نگاه می کند میفهمد این آدم خاصی است و بعدا آدم بزرگی می شود و خاص و ویژه است گرچه یک کودک یا یک آدم کاملا معمولی باشد. بعضی ها با سن کم یک افق هایی دارند یک حرف هایی می گویند که محال است آن را به دست آورده باشند یا کار خاصی انجام داده باشند که مثلا مورد عنایت واقع شده باشند. همیشه فکر می کنم اینها ذاتا یک چیز خوبی (که نمیدانم از کجا آمده) دارند یک گوهری در درونشان است یک برگزیدگی ای دارند که خدا همینجوری بهشان می دهد.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: بنده هم قبول دارم ولی این جملهی استاد آیت الله حائری شیرازی را هم قبول دارم که: «هرکه دارا تر است بدهکارتر است» و لذا اگر ابتدا توفیقی به کسی دادند به همان اندازه سر او بیشتر به خطر است. بیا ما با همین پای لنگ، لنگان لنگان برویم و به رضایت الهی امیدوار باشیم چون او این شاء الله از ما زودتر راضی می شود. موفق باشید